

ԿՐՕՆԱԿԱՆ

ԱՄԱՆՈՐԻ ՊԱՏԳԱՄ(*)

«Եւ ինձ պարտ է գործել զգործս
այնորիկ որ առաքեացն զիս,
մինչ աւուրն կայ. զայ զիւր
յորժամ ոչ ոք կարէ գործել»
(ՅՈՒԷ. Թ. 1)

Սիրելի հաւատացեալ ժողովուրդ, Ամանոր է այսօր:

Ահաւասիկ կանգնած ենք Նոր Տարուան մը սեմին, որ մեր տաջեւ կը բանայ տասներկու ամիսներու շրջան մը, 366 օրեր՝ զորս պարտաւոր ենք լեցնել:

Մարդկային ընկերութեան մէջ անձէ անձ կը տարբերի ժամանակը գործածելու և օրերը լեցնելու եղանակը:

Շատեր իրենց օրերը կ'անցնեն գահացում տալով միայն իրենց ֆիզիքական կարիքներուն: Անոնց համար կեանքի իմաստը կը կայանայ «կեր, արք և ուրախ լիք» սինիք փիլիսոփայութեան մէջ միայն: Էականը ներկան է և անոր վաղանցուկ հաճոյքները: Ապագան բնաւ տեղ չունի իրենց մտածողութեան մէջ:

Սովորյալ իմաստասէրն Սենեկան այսպէս է պատգամած. «Ո՞ր մարդ, վայելէ ներկայ հաճոյքներդ, բայց լաւ նայէ որ ապագայ վայելքիդ չվնասես»:

Մեր ներկայով կարող կ'ըլլանք կերտելու մեր ապագան:

Ուրիշներ լրջօրէն մօտենալով ժամանակի խորհուրդին, կը ջանան օգտագործել ժամուան իւրաքանչիւր վայրկեանը: «Ժամանակը մեզի տրուած է», կ'ըսէ Ֆէնէլոն, «յաւիտենականութեան հոգ տանելու համար, և յաւիտենականութիւնը ինքնին կարճ պիտի գայ զգլխաւ մեր կորուստին վրայ, եթէ զայն ի զուր վատնենք»:

Արդ, այս անցնող ու անվերադարձ ժամանակին ի՞նչն է տեսական ու մեայուն,

որ պարտաւոր ենք ձեռք բերել: Այս պարտաւորին, Աստուծոյդին մեր այս հարցումին պատասխանելով կ'ըսէ. «Պարտ է գործել զգործս այնորիկ որ առաքեացն զիս, մինչ դեռ աւուր կայ, գայ զիշեր յորժամ ոչ ոք կարէ գործել» (Յովհ. Թ. 1):

Մեր փրկչի այս խօսքը յատկ կերպով ցոյց կու տայ թէ մենք պէտք է կատարենք Աստուծոյ գործերը, այս աշխարհի վրայ մեզի սահմանուած տեղումը լեցնելու ընթացքին:

Աստուած ստեղծած է օրը որպէսզի մարդ գործէ ու աշխատի, իսկ զիշերը տուած է մարդու հանգստութեան համար: Պարտաւոր չանցնենք մեր ժամանակը և մեր օրերը լեցնենք բարի գործերով:

Անգլիացի հռչակաւոր բանաստեղծ Շէքսպիր իր կեանքի վերջաւորութեան այսպէս ըսած է. «Ես ժամանակը վատնեցի, և ահա ժամանակը զիս կը վատնէ»:

Մեր կատարած բարի ու առաքինի գործերով է որ մենք կարող կը լինենք շահի մեր ժամանակը և երջանկութեամբ անցնել մեր օրերը:

Չանազան ազգերու ու հասարակութեանց մէջ սովորութիւն դարձած է կերուխումով ողջունել Նոր Տարին: Քրիստոնեային համար նոր տարուան օրը զուարճութեան ու վայելքի պահ մը ըլլալէ աւելի, պէտք է ըլլայ աղօթքի ու հաշտութեան թեման օր մը: Զետապա՞րձ տկար կ'ըլլա՞նք մեր մէկ տարուան վարձ կեանքին վրայ, երբեք հանելու ենք մեր դրական կողմերը և մատնանշելու՝ մեր թերութիւնները:

Երբ տեսնենք թէ անցնող տարուան մեր գործունէութիւնը յաջող արդիւնք տուած է, այսինքն բարի ու առաքինի գործերով օժանդակած ենք մեր ազգային-եկեղեցական կեանքի բարգաւաճման, սատարած՝ հայ մշակոյթի զարգացման ու տարածման, և բարձր պահած ընկերութեան բարոյականը, այն ժամանակ, որպէս ճշմարիտ քրիստոնեաներ, իրաւունք կ'ունենանք ուրախութեամբ ողջունելու Նոր Տարին:

Սովորյալ բնաւ պէտք է յուսահատիլ երբ մեր թերութիւնները նժարին ծանր կշռող կողմը ըլլան: Նոր Տարուան այս

(*) Քառուկ՝ խօսուած Ա. Յակոբեանց Մայր Ծաղիկի բնիկն, Նոր Տարուան առաւօտուն:

Ա. Ն. Վ. Ե. Ր. Ն. Ա. Գ. Ի. Ր.

Ա.

Բ.

Ծառերու վրայ՝ ձիւն աստղածաղիկ,
Հողերն ոսկերուս՝ կը պառկին խաղաղ
Դագաղներու պէս:

Չունիմ ալ երկիւղ անդունդէն, մահէն,
Երազն երկնքին պըսակ է գլխուս՝
Հիւսուած աստղերով:

Կը նայիմ հեռուն, քեւաս աղանձին
Ինկած է ծառէն, երկինք չըհասած
Աղօթքի նման:

Լեռներուն վրայ կը սըզան նորէն
Հովերն անմուրազ, սրինգ մը ինչպէս
Աստուծոյ բերնին:

Մահն էր կեցած դրացն ետին,
Կը լքէի ոսնածայնն իր,
Գոց էր դուռը, բայց մահն ունէր
Իր բանալին:

Բացի դուռը, մահը չըկար,
Դուռը, սակայն, իմ ետեւս,
Ինքն իր վրայ, ձեռքէ մ'անցես,
Լուռ կը գոցուէր:

Կը նայէի մութերէն վեր,
Կը պսպրդար ոսկեգոծուած
Հասուերն լոյսին, մեծ զիւրեւան
Գիծէն անդին:

ԵՂԻՎԱՐԴ

օրը թող առիթ ըլլայ զանոնք ուղղելու
և սկսելու նոր կեանք մը, համաձայն
Բրիտանացի ուսուցչուհիներուն: Դասաւանդող
մեր ձախորդութիւններէն, որպէսզի այդ
կերպով ապահովինք մեր ապագայ յաջո-
ղութիւնը:

Նախօգէտն պատերազմի մէջ պարտը-
ւելէ հաջը ըսած է իր զօրավարներուն.
«Թշնամին թէև յաղթեց, բայց միւս կողմէ
իր վրայ յաջորդ անգամ յաղթանակը
տանկու կերպը ինծի սորվեցուց»:

Ուրիշն, սիրելի հաւատացեալներ,
կեանքի պայքարէն յաղթական դուրս գա-
լու համար յոյսով ու հաւատքով հետա-
պնդենք մեր գործը:

Միզմէ իւրաքանչիւրը գործ մը,
պարտականութիւն մը ունի կատարելիք
կեանքի տարբեր շրջաններու մէջ: Եւր-
ջաններ՝ որոնց մէջէն մէկ անգամ միայն
պիտի անցնինք: «Գործածէ՛ ժամանակդ»,
կ'ըսէ հեղինակ մը, «եթէ կը գնահատես
յաւիտեականութեան արժէքը»:

Երէկը չես կրնար հա բերել, վաղուան
վրայ չես կրնար վստահիլ, այսօրը միայն

քուկդ է, որ եթէ չօգտագործես՝ կը կոր-
սընցնես, և ինչ որ կը կորսուի՝ յաւիտե-
ական կորսուած է:

Սիրելի հաւատացեալներ, այսօրունէ
ուխտենք լաւապէս օգտագործել յաւիտե-
անհատացող ժամանակը, մեր օրերը ան-
ցընենք աստուածահաճոյ և մարդասիրա-
կան գործերով, ընտանեկան յարկէ ներս
հայեցի դաստիարակութիւն տանք մեր
նոր սերունդին, և մանաւանդ պահենք
մեր ազգային-եկեղեցական տաւադութիւն.
ներն ու դիմագիծը, քանի ժամանակը
ուշ չէ: Այլապէս, մեր առջին բացուող
տարեշրջանը քայլ մը ևս առաջ կը տանի
մեզ դէպի ուծացում և ապագայանցում:

Սրտագինս կը շնորհաւորեմ բոլորիդ
Նոր Տարին և գալիք հրաշափառ Սուրբ
Ծնունդը, մաղթելով բոլորիդ արեւտա-
թիւն, առողջութիւն և երջանկութիւն,
նաև համայն աշխարհին տեւական խաղա-
ղութիւն. ամէն:

Օրհնեալ էք և օրհնեալ եղերուք ի
Տեսունէ մերմէ Յիսուսէ Բրիտանացի. ամէն:

ՌՈՒԲԷՆ ՎՐԴ. ՅՈՎԱԿԻՄԵԱՆ